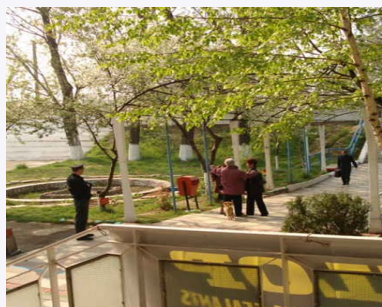




REVISTA ASCULT

Grupul Scolar "ANGHEL SALIGNY" - GALAȚI

*Cu noi
faci
casa buna!*



CUPRINS:

Eveniment	3
Social	5
Creație	6
A fi licean	9
Tinerii in societate	10
Pagina psihologului	11
Despre noi	14



Personalitate simbol

acad. Anghel Saligny
(1854-1925).

S-a născut la Serbănești, com. Liești, jud. Galați. Inginer, om de știință român, academician, profesor universitar la București.

A utilizat în premieră mondială (1884) betonul armat în construcția silozurilor de cereale, a proiectat (1888) și condus lucrările la podul de peste Dunare de la Cernavodă, cel mai lung din Europa la acea dată. A făcut lucrări de amenajare a porturilor Brăila, Galați, Constanța.

DESPRE TRECUTUL NOSTRU

La 01.09.1977 și-a deschis porțile în partea de vest a orașului Galați, în vecinătatea Combinatului Siderurgic, "Liceul Industrial nr. 9".

Sub această denumire a funcționat până în anul 1992, când începând cu 01

martie s-a transformat în "Grup Școlar Industrial de Construcții Metalurgice".

Din 01 martie 1995 grupul devine „Grup Școlar Anghel Saligny”, având ca domeniul prioritar al formării

profesionale „Lucrări Publice-Construcții”.

Prin hotărârea Consiliului Local nr. 176/22.11.2012 devine „Liceul Tehnologic Anghel Saligny”.

Formare profesională

Adaptare la piața muncii

Dezvoltare antreprenorială

Misiunea școlii

Educație pentru viață

Dezvoltare personală

Dezvoltarea creativității

Flexibilitate la schimbare

Cu ei ne mândrim

Ai învins, continuă, n-ai învins, continuă! Să te perfecționezi, să lupți, să participi și altă dată, să încerci să câștigi cu altă ocazie, dacă ai avut un esec!

Aceasta este mentalitatea, foarte sănătoasă de altfel, imprimată elevilor de către profesorii ce i-au îndrumat pentru a obține diverse premii sau distincții la concursurile propuse în semestrul I!

Poate părea ușor arogant acest mod de gândire, dar profesorii au pus preț foarte mult pe calitățile elevilor și pe modul de evaluare după criterii juste.

Iar rezultatele nu au întârziat să apară...

Acestea au fost următoarele :

Participare la Faza Nationala a Olimpiadei de Tehnician- desenator pentru constructii si instalatii, desfasurata la Pitesti cu elevii Ioneanu George si Dumitru Nico-

lae, indrumati de prof. Anghel Felicia, prof. Tataru Ecaterina si prof. Basuc Simona ;

Participare la Olimpiada Judeteana de Tehnician proiectant CAD cu elevi coordonati de catre prof. Pana Lenuta ;

Obtinerea unor premii importante la concursul « Visual contest », desfasurat la Gr. Sc. « Radu Negru » de catre urmasorii elevi : Iancu Alexandru-locul I si Radu Sorin-mentiune, indrumati de catre prof. Pana Lenuta ;

Sc. Traian Galati. Elevii participanti : Ilie Florin (cls. aXIII-a D seral), Ioan Cristina (cls. a XII-a C seral) si Dumitru Mihail (cls. a XII-a R.P.), coordonati de catre prof. Vlase Aurora, Danila Alexandra, Munteanu Daniela si Metes Oana ;

Obtinerea premiului I, la Concursul « Innovation Camp »- Inovatie si antreprenoriat, desfasurat la C.N.V.A si organizat de Junior Achievement si Arcelor Mittal, de catre elevul Radu Sorin.

Echipe formata din elevii : Pantea Adrian, Tanase Adrian, Popa Alin, Oprea Sorin a fost coordonata de catre prof. Daniela Urbanschi ;

Participarea la etapa locala a Olimpiadei de Limba Franceza si calificarea pentru etapa judeteana a



Obtinerea locului I la sectiunea eseu din cadrul Festivalului « Dragobetele-ntre traditie si modernitate », desfasurat in cadrul Gr. Sc. Traian Galati. Elevii participanti : Ilie Florin (cls. aXIII-a D seral), Ioan Cristina (cls. a XII-a C seral) si Dumitru Mihail (cls. a XII-a R.P.), coordonati de catre prof. Vlase Aurora, Danila Alexandra, Munteanu Daniela si Metes Oana ;

Participarea la concursul organizat de Colegiul de Ind. Alimentara « D. Motoc », in cadrul Saptamanii Educatiei Globale, cu tema « Hrana pentru toti » a urmatoilor elevi : Manaila Florin si Georgescu Gabriel- sectiunea desen, coordonati de prof. Picu Catalina si elevii Popa Alin si Radu Sorin , sectiunea prezentare Power Point, coordonati de catre prof. Pana Lenuta ;

Participarea la campania de ecologizare desfasurata la nivelul orasului Galati, la initiativa unui grup de jurnalisti, grupati sub numele de ECO-GRUP, in data de 17 octombrie 2009, campanie in care au fost implicati peste 1000 de voluntari. Elevii participanti, Dragomir Cristian, Belu Remus, Sava Danuta si Rusu Bogdan, au fost coordonati de catre prof. Pecingina Geta si Vlase Aurora.





Vârsta sentimentelor

Cred că nu a fost om în lumea asta care să nu se întrebe “ce este iubirea?”

Gustavo Adolfo Becquer spune că “iubirea este suprema lege a universului: lege misterioasă care guvernează și orânduiește totul, de la atomul neinsufletit până la ființele raționale; de la ea pleacă și spre ea converg, ca spre un centru de irezistibilă atracție, toate gândurile și acțiunile noastre.” Cam complicat, nu ?

Și știința are răspuns la această întrebare : neurobiologic, când iubești, intensitatea biocurenților din anumite zone ale creierului devin mai active, aparând astfel fenomene neuroendocrine, în componenta cărora intra, desigur, hormoni și substanțe (și aici putem enumera testosteron, feromoni, adrenalina, serotonina, oxitocina etc). Și mai complicat...

De fapt, iubirea, din punct de vedere științific, e chimie. Din punct de vedere psihic, e o stare. Responsabili sunt creierul nostru precum și mediul inconjurător, adică factorii interni și externi. Parcă e mai simplu, nu ?

Dragostea poate lua mai multe forme, în funcție de “obiectul” spre care se îndreaptă. Amintim aici dragostea maternă, paternă sau filială, dragostea față de natură și animale, dragostea pentru muzică, pictură,

sport, filme etc, acestea din urmă mai purtând și denumirea de « hobby ».

Dar voi vorbi despre un singur tip de iubire: cel efemer și arzător, pentru că există o



perioadă în viața când sentimentele sunt « date la maxim » : adolescența.

Esti la liceu, ai lăsat de mult copilăria în urmă, telefonul mobil sună mai des, moda e pe primul loc, iar în jurul tău se țese o întreagă lume din care acum faci și tu parte. La atâtea cunoștințe noi, cu siguranță îți va trebui mult spațiu pentru « fluturării din stomac ».

La vârsta de 16-17 ani, inima îți bate pentru fiecare chip dragut sau zâmbet fermecător. O să mă contrazici, dar dacă îți analizezi partenerul/partenera o să îți dai seama că are ochi frumoși sau se îmbracă șic ori are o atitudine cuceritoare. Nimic legat de aportul său la relație ori de influența lui/ei asupra ta.

Trebuie să înțelegi, că la vârsta pe care o ai acum, corpul tău suferă foarte multe transformări și asta

pentru că te pregătești să devii adult. Asta înseamnă că sentimentele tale sunt pure procese chimice. Abia mai târziu, când caracterul tău s-a definitivat, ai cunoscut diverse tipuri umane și ți-ai stabilit câteva priorități, abia atunci iubirea trece de la proces chimic la stare psihică.

Ma refer la etapa în care, dragostea capătă un soi de raționalism. Acesta apare în momentul în care constatizi că partenerul/partenera are defecte, zile proaste sau ticuri neobișnuite, însă le accepti fără să critici.

Dacă relația ta se bazează pe mesaje, emoticoane, crize de gelozie, cadouri și îmbrăcăminte la modă, nu te aștepta la ceva de durată. Pentru că ești la vârsta la care trăiești intens fiecare clipă fără să pui mare preț pe consecințele acțiunilor tale sau pe viitor.

Cât despre dureroasele despărțiri, ele sunt inevitabile. La fel de scanteietoare ca și floriile idilelor trăite de tine acum. Nu e cazul să te împacizezi. Maine o să te îndrăgostesti din nou...

Asadar, dragostea e un sentiment mare de la care pleacă și la care se întorc toate acțiunile și gândurile noastre. Dar, în primul rând, e o reacție chimică. Important este să tratezi acest sentiment în funcție de natura și “vârsta” lui. Acum, e o joacă, peste câțiva ani, va deveni parte din viața ta...

COMAN ALEXANDRA,

CLASA A XI-A A SERAL

FIECARE ARE DARUL LUI

Ca în fiecare an, și anul acesta, pe data de 14 octombrie, liceul a îmbrăcat haine de sărbătoare pentru a-și omagia patronul spiritual, Sf. Cuvioasă Parascheva. A fost un bun prilej de a reuni elevi și cadre didactice ale școlii, dar și invitați: părinți, foști profesori și elevi, reprezentanți ai instituțiilor partenere.

După cuvântul de deschidere ce i-a aparținut directorului unității, prof. Nicoleta Constantin, a urmat slujba religioasă oficiată de către preotul Postolache George, parohul Bisericii Sf. Treime Filești, apoi momentul oferirii unor diplome cadrelor didactice și elevilor care au contribuit, de-a lungul timpului, la creșterea prestigiului școlii.

Programul artistic dedicat evenimentului a cuprins un recital de poezie- *Credință și speranță*, susținut de elevii clasei a IX-a A, coordonați de prof. Marcela Ivanov, apoi un *Mesaj pentru dascalii mei* - Prezentari Power Point și dramatizări susținute de către membrii Consiliul Elevilor coordonați de prof. Aurora Vlase, consilierul educativ al școlii.

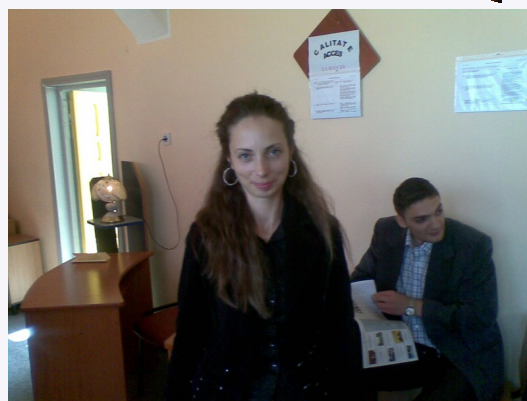
Elevii prezenți la eveniment au avut parte de multe cuvinte de învățătura creștină, datorite cu delicatețe de preotul Postolache George, care a fost o prezență vie și plină de farmec, ca de fiecare dată.

În viață avem nevoie și de astfel de momente, să le spunem, „de liniște”, momente când trebuie să ne reculegem, să revenim la starea de normalitate, spunea preotul. Este momentul ca elevii să înțeleagă ca acesta este locul în care se pregătesc, locul în care își petrec cel puțin șase ore împreună, deci devin frați și surori, păstrând respectul cuvenit. Este perioada cea mai frumoasă din viață, așadar, „câștigați timpul pe care îl aveți acum, nu-l pierdeți.”

Și cadrele didactice au avut primit un mesaj, nu mai puțin important, acela că au o misiune dificilă, dar de prim ordin, aceea de a educa muncind, mai ales astăzi, când tinerii sunt din ce în ce mai „neastâmpărați”, în termenii părintelui (care a folosit un cuvânt elegant astfel). În încheiere, părintele și-a exprimat speranța ca, la acest liceu, să se păstreze tradiția ascultării și decenței, căci e nevoie, (fiind un liceu de construcții) ca aici să se construiască un tânăr de bază, de mâine, al Galațiului și chiar al țării.

„Fiecare are darul lui: unul e la catedră, altul pe câmp, altul pe șantier. Să nu vă fie rușine cu munca pe care o prestați, căci cea mai mare rușine, știți care este? Să ai un dar și să-l îngropi. Aceasta-i cea mai mare rușine!”

Prof. Aurora Vlase



Tatăl Se uită din Cer și mă vede acoperit cu răni din pricina nedreptății oamenilor și spune: „Nu te răzbuna” (cf. Matei 5, 38-42; Romani 12, 19).
 Pe cine să mă răzbun, o, Doamne? Pe o parte din turmă în calea ei spre abator?
 Se răzbună vreun medic pe pacienți fiindcă e blestemat de aceștia pe patul lor de moarte?
 Pe cine să mă răzbun? Pe zăpadă, fiindcă se topește, sau pe iarbă că se veștejește? Se răzbună un gropar pe cei ce coboară în groapă?
 Pe cine să mă răzbun? Pe nătăfleți, fiindcă ei socotesc că pot face răul altcuiva în lume în afara lor înșile?
 Se răzbună vreun dascăl pe copiii analfabeți fiindcă aceștia nu știu să citească?
 Veșnicia îmi stă drept mărturie că toți cei iuți la răzbunare sunt greoi la cititul și înțelegerea tainelor răzbunării.
 Timpul îmi e martor că toți cei ce s-au răzbunat, au strâns otravă în ei înșiși și cu otrava ei s-au șters singuri din cartea celor vii.
 În ce chip puteți voi, răzbunătorilor, să vă făliți dinaintea potrivnicilor voștri, în afară de faptul că sunteți capabili să le repetați răul? Nu spuneți voi prin aceasta: „Noi nu suntem cu nimic mai buni ca voi?”
 Dumnezeu mi-e martor: atât voi, cât și potrivnicii voștri sunteți la fel de nesăbuiți și incapabili de a face binele.
 Am văzut un cireș decojit și pus pe foc de copii, totuși el le-a dat fructe coapte acelorași copii.
 Și am văzut vaci pe care oamenii le chinuiau cu poveri grele, dându-le lapte acelorași oameni.
 Și ochii mei s-au umplut de lacrimi: de ce este natura mai milostivă cu oamenii, decât oamenii între ei?
 Natura îmi este martoră, răzbunătorilor: un om e mai tare decât cei ce îi fac răul doar când acesta este neputincios
 de a repeta faptele lor rele. Nu există ca-păt pentru răzbunări și moștenitorii continuă lucrarea părinților lor

și apoi pleacă, lăsând-o neterminată.
 Răul aleargă la drumul mare și din fiecare luptă el dobândește forță și teren și își înmulțește suita.
 Un om înțelept părăsește drumul și lasă răul să alerge (singur).
 O bucată de pâine potolește un câine care latră, mai mult decât o grămadă de pietre aruncate asupra sa.
 Cel ce i-a învățat pe oameni: dinte pentru dinte, i-a învățat și cum să rămână toți orbi.
 Pe cine să mă răzbun Cerescul meu Părinte? Pe o porțiune din turmă în calea ei spre măcelărie?
 Ah, cât de nenorociți sunt toți răufăcătorii și răzbunătorii! Cu adevărat ei seamănă cu o turmă în drum spre abator și inconștientă încotro se îndreaptă, ei se luptă cu coarnele între ei și perpetuează măcelul înaintea măcelului.
 Eu nu caut răzbunare, Părintele meu, ci mai degrabă ca Tu să-mi dai o mare de lacrimi, așa încât să pot deplânge nenorocirea celor ce se află în calea lor spre abator, inconștienți de locul spre care se îndreaptă.
(Rugăciuni pe malul lacului, LXXIV)

Sfântul
 Nicolae
 Velimirovici



TINERII IN SOCIETATE

Alcool, distracție, destindere, distrugere



Stau și privesc pe geam pierdută. Plouă. Privesc stropii de ploaie cum cad banal pe trotuare făcând un zgomot scurt care se repetă la distanță de câteva milisecunde. Soarele e ascuns pe undeva, păsările stau zgribulite printr-un colțisor al lor, oamenii stau și ei în casele lor. Unii. Mă gândesc că în acest minut sigur cineva stă ud, murdar, obosit, deprimat într-un șanț, iar oamenii trec nepăsători și chiar cu o atitudine de respingere pe lângă acel om. Familia? Poate că nu mai cunoaște demult acest cuvânt. Prieteni? O amintire îndepărtată. Și atunci? Cine îi este alături? Deodată se aude un zgomot, privești în spate. Era doar o sticlă goală care se rostogolea la picioarele omului respectiv. Doar o sticlă, care sigur are o poveste. O poveste strâns legată de viața celui om.

- În acest minut într-un colț din lumea asta mare și haotică cineva se zbate între viață și moarte pentru a ieși din comă alcoolică.

- În acest minut doi oameni se luptă, iar viața unuia este curmată, poate dintr-o

bătăie în care este implicată o sticlă...o simplă sticlă. Goală.

- În acest minut o femeie tremură de frică deoarece nu știe unde îi este soțul, dar mai mult tremură când se gândește că nu știe ce va fi atunci când soțul va ajunge acasă.

- În acest minut un copil plânge speriat fără să-și dea seama de ce mama / tatăl se închide minute în șir în baie, țipă la el să-l lase în pace, nu mai merge la serviciu și ascunde lucruri prin șifoniere, iar când ușile sunt deschise, nu este nimic deosebit, doar



niște sticle. Niște sticle goale. Niște sticle care s-au golit și înainte să fie ele goale au golit sufletul oamenilor care le-au băut. Au golit omul de conștiință, rațiune, de suflet.

De ce omul acela stă trist și murdar în șanț?... Când ar putea fi cu soția și copiii într-o casă călduroasă.

De ce omul acela se luptă pe o masă de spital pentru a trăi?... Când ar putea să se plimbe într-un parc.

De ce acei doi oameni se luptă pe viață și pe moarte?... Când ar putea fi prieteni.

De ce femeia aceea tremură de frică?... Când ar putea să privească la un film împreună cu soțul ei.

De ce copilul acela plânge?... Când ar putea să stea în brațele mamei lui și să asculte o poveste.

Răspunsul? - Din cauza unei sticle...

Suntem tineri. Avem impresia că suntem invincibili, că nu există durere, suferință, moarte pentru noi. Că suntem cei mai puternici. În același timp încercăm să învățăm cât mai puțin, să ne distrăm cât mai mult, să fim cât mai departe de părinți și de moralitate, să avem cât mai mulți prieteni, să fim cei mai cool, cei mai apreciați, să cucerim lumea. Înainte să pornești pe acest drum gândește-te la anumite lucruri:

- Ai parte de 1-2-3-4-5 nopți de distracție, de așa-zisă "libertate" și poate 1-2-3-4-5-10 ani de durere, disperare, iar la final tot "jocul" acesta se încheie cu

moartea, poate.

- Ai parte de libertate, fugi de "sclavia" părinților, atunci de ce cazi de bună voie în brațele sclaviei alcoolului?

- Ai prieteni, ești unul dintre cei mai buni /una dintre cele mai bune la școală, știi la ce facultate vei da, ești pasionat(ă) de chitară, lumea te îndeamnă să-ți urmezi talentul și atunci de ce părăsești totul de bună voie? De ce renunți la tot în favoarea unei sticle?

- Vei avea de ce când brațe, tu o când altul i-dulci tu o De ce când tu o vei altuia i s-ar frumoasă putea vedea aburilor de De ce să



cândva o soție, și altul ar ține-o în vei bate? De ce ar șopti cuvinte vei înjura și jigini? altul ar mângâia-o brusca? De ce când părea cea mai femeie, tu nu o vei clar din cauza alcool? alegi această cale?

La început este distracția...

bei pentru a te distra, pentru starea de euforie

bei pentru că asta fac prietenii tăi,

bei pentru că ești în club și ce altceva să faci

decât să bei și să dansezi?

Apoi este destinderea...

Apoi este distrugerea...

- bei pentru că-ți cere organismul.

- bei pentru că altfel spargi tot până găsești ceva care conține alcool,

- bei pentru că simți că mori lent dacă nu simți cum îți intră alcoolul în organism, cum îți ajunge -n sânge.

- bei ca să uiți că i-ai rănit pe cei pe care-i iubeai și ți-ai distrus sufletul din cauza băuturii.

Poate că aceste cuvinte nu ajută pe nimeni, pentru că este ușor să spui cuvinte în timp ce un tânăr moare din cauza alcoolului.

Însă aș vrea ca toți adolescenții care termină sticle de Jack Daniels, Alexandrion, Tequila, să se gândească la faptul că ei termină niște sticle, în timp ce acele sticle îi seacă pe ei de viață. Le seacă sufletul, le anihilează orice dorință, orice vis, orice sentiment.

Nu am fost și nu sunt împotriva alcoolului cu măsură. Dar oare, adolescenții știu unde-i măsura în alcool? Oare ce înseamnă pentru ei "măsura", "limita"? Este ok dacă ești la o cină, undeva cu cineva să bei un pahar de vin/șampanie. Sau dacă ești la niște prieteni și sărbătoriți ceva. În schimb nu mi se pare bine să faci o petrecere unde băutura să fie fără număr.

Petrecerile și majoratele în general nu se mai fac pe motiv de veselie/bucurie ci pentru a bea cât mai mult, pentru a uita de tine. Așa că totuși unde este distracția?

Se poate distracție fără să bei până cazi lat(ă)? Se poate! De ce? Pentru că în mod firesc, distracția vine dintr-o stare de spirit veselă și fericită, iar fericirea vine din relația cu oamenii, nu poate apărea prin metode artificiale precum alcoolul.

Alcoolul nu-ți oferă fericire, banii nu-ți oferă fericire, o haină nu îți oferă fericire, doar oamenii din jur sunt capabili să îți ofere fericire la acest lucru adăugându-se și o conștiință liniștită și pace în suflet.

Înțelege că alcoolul nu are puterea de a-ți rezolva problemele, doar de a ți le ascunde temporar sub niște aburi și de a crea în scurt timp altele, mai mari. Doar tu ai puterea de-a le rezolva. Pentru asta trebuie să ți le înfrunți.

Înțelege că nu alcoolul în sine este ceva rău ci cantitatea pe care o bem și atitudinea noastră față de el. Încearcă să nu pornești pe acest drum, sunt mulți și nu toți se reîntorc. Fii echilibrat(ă) în toate și nu căuta ca lucrurile din jurul tău să-ți ofere fericirea. Fericirea ți-o oferă oamenii și o găsești în sufletul tău, nu în alcool, droguri, țigări, cluburi. ;)

Liniștea pe care o cauți în alcool o poți găsi doar printr-o relație bună cu tine însuși/însăși, cu Dumnezeu și cu oamenii din jur. Recomand un film: *When a man loves a woman*. Are legătură directă cu ceea ce-am vorbit eu în articolul acesta.

Pagina psihologului

AUTOPORTRET AL COMPORIĂRII CIVILIZATE

1. În tramvai sau autobuz (chiar dacă nu ocupi un loc rezervat), când apare o persoană în vârstă sau cu un copil în brațe:

- o îndrumi să meargă la locurile rezervate;
- îi cedezi imediat locul tău;
- te faci că privești pe fereastră.

2. În tren, dacă ai mâncat și ți-au rămas unele resturi:

- le păstrezi într-o pungă și le arunci la coșul de gunoi după ce cobori;
- le ascunzi sub banchetă;
- le arunci pe fereastra vagonului.

3. În tren, dacă ți-e sete și cineva îți oferă o sticlă cu apă:

- o bei pe toată, direct din sticlă, și-i spui "Mulțumesc!";
- îți torni un singur pahar, apoi înapoiezi sticla și mulțumești;
- bei cât poți, apoi o oferi și celor din jur.

4. În timpul mesei, dacă ți s-a adus o farfurie cu o bucată de friptură:

- tai din ea, pe măsură ce mănânci, bucațele potrivite pentru a fi introduse în gură;
- o tai toată de la început;
- muști direct din ea.

5. Când mergi în vizită la o persoană mai în vârstă, îi oferi gazdei niște flori:

- naturale, cât mai frumoase;
- artificiale, fiindcă durează mai mult;
- nu-i oferi nimic.

6. Când cumperi flori (sau un mic dar) pentru a le oferi cuiva te gândești ca ele să fie:

- ieftine;
- frumoase;
- așa cum le poți rupe din parc sau dintr-un spațiu verde public.

7. Dacă mergi cu mama în oraș și aveți de dus un pachet sau o sacoșă:

- o duci tu, din proprie inițiativă;
- o duci tu, la rugămintea mamei;
- o lași mamei, care e mai voinică.

8. Dacă la școală obții note foarte bune, crezi că:

a. nu ai nici o datorie de a da ajutor la treburi gospodărești, fiindcă singura ta obligație este să înveți bine;

b. trebuie ca părinții să te răsplătească, cumpărându-ți anumite obiecte care-ți plac;

c. aceasta este datoria ta firească de elev, care însă nu te scutește de îndatoriri gospodărești.

9. Dacă faci unele cumpărături pentru părinți și-ți rămâne un rest de câțiva lei:

- îl faci uitat în buzunarul tău;
- spui că ai cheltuit toți banii primiți;
- înapoiezi restul părinților.

10. Dacă ești în drumeție prin munți, ca membru al unui grup:

- mergi mereu la locul tău în grup;
- o iei înainte pe scurtături, încercând să ajungi primul la obiectiv;
- rămâi în urmă pentru mici popasuri.

11. Dacă la un anumit joc ești întrecut de oponentul tău:

- nu te mai joci cu el;
- trișezi pentru a câștiga;
- perseverezi, încercând să te perfecționezi.

12. Dacă dispui de o cantitate limitată dintr-un aliment, ce-ți place în mod deosebit, și te afli la masă într-un colectiv:

- îl mănânci singur pe tot;
- oferi câte puțin și celor din jur;
- îl păstrezi, pentru a-l mânca singur pe ascuns.

13. Consideri că strada este un loc:

- de care trebuie să se îngrijească numai administrația domeniului public;
- pe care fiecare trebuie să-l păstrăm curat și să-l înfrumusețăm;
- unde poți să te debarasezi fără grijă de orice gunoaie.

Interpretarea răspunsurilor:

- **răspunsuri corecte:** 1b, 2a, 3b, 4a, 5a, 6b, 7a, 8c, 9c, 10a, 11c, 12b, 13b;

- pentru fiecare răspuns corect se acordă **1 punct**;

- **cel puțin 11 puncte:** poți considera că, de obicei, te porți corect în societate;

- **sub 11 puncte:** ai unele greșeli (cu atât mai mari cu cât suma punctelor obținute este mai mică); se impune să iei, imediat, măsuri de corectare.

Scrisoare de la Dragobete

Eseu premiat cu locul I, la secțiunea *Eseu*, din cadrul Festivalului « Dragobetele-între tradiție și modernitate », desfășurat în cadrul Gr. Sc. Traian Galați, pe 23 februarie 2010.



“Draga mea,

Poate că te miră această scrisoare venită așa...tam-nesam, aici îți dau dreptate. Nu știi de unde vine, de ce și cum se face că îți scriu. Și, mai ales, nu știi cine sunt.

Și totuși... negrăit, chiar tu ești cea care mi-ai cerut-o!

Și-ți mulțumesc pentru asta; și sper ca, la capătul acestei scrisori, să fii mulțumită... Sau lămurită, ceea ce e totuna.

Poate că cele ce-ți voi spune, sau doar o parte din ele, îți vor părea de necrezut; asta însă ține de tine. Ceea ce ține de mine este să mă prezint așa cum sunt, iar nu așa cum cred alții c-aș fi.

Îți spun din nou: tu mi-ai cerut-o! Așadar...

...ascultă, te rog, povestea mea:

Încă de pe timpul primilor oameni trimis am fost ca, în chip nevăzut, să zgândăresc în ei sentimentul curat al dragostei... De atunci și până azi, iar de-o mai vrea Bunul Dumnezeu, și de acum înainte, asta mi s-a dat să fac.

Doar că, vezi tu?... cei mai mulți n-au înțeles greșit... tare greșit, din păcate.

Așa, bunăoară, unii m-au confundat cu Eros. Alții încă mai fac aceasta greșeală. Nu cade în sarcina mea să-ți spun cine este Eros. Tot ce-ți pot spune este că, acesta zgândăresc cu totul altceva decât adevărata dragoste de care-ți pomeneam.

Se înțelege dar, că nici Cupidon nu sunt. Într-adevăr acest zeu, această închipuire, este mai abil decât Eros în a mă imita. Dar... atenție! eu nu sunt Cupidon.

De pildă, eu nu vestesc iubire pătimășă, nici nu o încurajez, pentru că știu că aceea nu este iubire. Și nici nu sunt vreun descrierător ca, într-un joc stupid și... sadic- în ultimă instanță- să rănesc, după cum am chef sau nu, inimile unora sau altora. Nuu, departe

de mine asemenea ticăloșii... Eu nu sunt așa, nu sunt deloc așa.

Allă sulete, că săgețile purtate de mine nu rănesc, nu torturează... ci tămăduiesc. Ale mele șoapte tainice..., firave..., ce le fulguiesc, nu au pic de vrajă sau magie ci, dimpotrivă : ele minunează. A mea veste, de va fi urmată, bună este (și încă pe vecie), nu-i amagire.

Draga mea, caută... caută să cunoști de ce să te păzești...! Vraja, magia, par sclipitoare, ademenitoare...dar nu sunt altceva decât imitații perfide (și- în esența lor - pline de răutate) ale stării de minune atât de dorită de om...

Tu...? Caută minunea!

Dragostea nu este magică... și nici chinuitoare. Să nu crezi nici celor ce spun că este trecătoare. Toate aceste cuvinte: magic, chin, trecător, pățimaș... n-au nici în clin, nici în mână cu dragostea... Si nici autosugestia, predestinarea, horoscopul sau norocul; dragoste... virtuală (?), ori platonice, nu sunt ale dragostei adevărate. Acestea sunt doar, cum ați spune voi..., abureli. Amare înșelări.

Dimpotrivă, dragostea adevărată este o minune... este minunea, este mângâierea, este curată și... mai ales... cu adevărat nepieritoare. Și să știi că, la rigoare, nu se poate spune am iubit. Este un non-sens. Doar ce este trecător are timpul trecut. Se poate spune mi-a plăcut, căci plăcerea este trecătoare; dar dragostea... adevărata dragoste...

...Știi? sunt vremuri, minunate, când omul se îndrăgostește. Ce linpezyme de cuvânt! În-drăgostește... Cuprins- adică- de dragoste. Vezi ? aici e cheia, că dragostea te cuprinde, te înalță... te poartă-ntru sine... Puțini, însă, reușesc să rămână în ea. Cei mai mulți, ohh ! din nefericire... din păcate...

Dar să nu fie!... Partea bună este că aceia o pot afla din nou, de vor lăsa poarta nădejzii deschisă. Iar pe tine te îndemn... de vei voi... să o întâmpini și să o prețuiești așa cum merită. Revin la ce am spus mai sus și te rog, reține : Unii, din păcate, pierd această dragoste.

Pare un cuvânt greu dar, privit așa cum trebuie, cuprinde în sine însăși cheia așa-zisei probleme. Astfel, întrebându-se cineva de ce se pierde dragostea, greu nu-i va fi să vadă că... din păcate. Acesta este, curat și simplu, adevărul. Odată înlățișat acest adevăr, omul știe ce are de făcut.

O, nu-mi este dat mie să-ți spun ce să faci. De vei voi, când vei voi, vei afla ce să faci. Eu? doar atât am de făcut, după cum ți-am și spus, să amintesc de dragoste, de adevărata dragoste, înlăturând părerile altora despre mine și prezentându-mă așa cum sunt.

Nădăjduiesc ... și-aș vrea, frumoasă fată... ca tu să înțelegi acestea, și să nu te lași până ce vei fi aflat... nu foarte departe, crede-mă... plinirea ta ca om : dragostea curată, deplină... atotcuprinzătoare, ce... nu cade niciodată. Iar de-ți va fi dat să afli vreun suflet care, din păcate, va fi risipit-o... dăruiește-i bucuria -dar și cheia, de a afla că nu e chiar așa.



Cât despre mine, așa cum arătam, trimis sunt an de an la voi; pe-alocuri mă primiți fie pe 24 ori 28 din Faur, în alte părți pe întâi sau 25 a lui Marțișor. Mă amuză, dar mă și bucură - căci este lucru bun - interesul unora de a iscodi de unde-mi provine numele. Mai de folos, totuși, le-ar fi să... guste din taina sărbătorii...

Ce sunt eu!? Sunt doar un gând... suav, un bob, o tainică sămânță... care vestesc cele de-tot-primăvăratice. Aștept, smerit, pământul primitor al vreunui suflet... în care să cresc, să cresc... până la vremea roadei. Privește! Firea cea mică mustește a viață. În mugurește și tu !

Și ce mai sunt ?...

Sunt o șoaptă, o aducere-aminte... de la dragu-bitu , de la cel drag.

* * *

P.S. Cununiță dragă, înc-o rugămintă: scuză-l pe cel prin a cărui mână s-au revărsat aceste rânduri. Atât a izbutit și el pătrunde din... Măcar a făcut-o cu bucurie.

Și, uite!...-ți mai suflu-o taină. Ai p-aci, p-aproape, în odața ta, o mică floricea: de rugă... a cărei fire este o minune. De o dai, te-mbogățește; zici c-o-mparți, ea... se înmulțește.

Ce vei face...?"

Ilie Florin,
elev al Grupului Scolar "Anghel Saligny" Galati

SCOALA NOASTRA

Grupul Scolar "ANGHEL SALIGNY"- GALAȚI
Str. Metalurgistilor, Nr. 4

Tel. 0040236 474116
Fax. 0040236 464770;
asalignygl@yahoo.com
<http://asalignygl.ro>

COLECTIVUL REDAȚIONAL

PROF. AURORA VLASE
PROF. PICU CATALINA
PROF. IVANOV MARCELA
PSIHOPEDAGOG CARJAU
VALENTINA



Exista mituri in care credem, exista vise pe care le dorim reale si exista oameni care pot face ca visele sa devina realitate :
CONSTRUCTORII.